

Mozes was boos, het zat: al jaren liep hij door de woestijn te sjokken met dat good for nothing but grumble volk. Al tig keer had God Zijn macht getoond, het van eten en drinken voorzien, maar zodra het maar even tegenzat, begon het gezeur van voren af aan. “Waarom moest je ons zo nodig hier brengen, weg uit Egypte? Dáár hadden we tenminste te drinken!” Dus Mozes ging weer eens moedeloos naar God: Die beloofde Zijn stunt uit Exodus 17:1-7 te herhalen. Maar Mozes was zo boos dat hij riep: “Willen jullie water? Dan krijgen jullie water!” en hij mepte met zijn wonderstaf (jeweetoch, slang en Rode Zee splijten enzow) op de rots en tegen Gods schenen... Numeri 20:2-13

Jezus was opgetogen: eindelijk naar Jeruzalem! Hij wist wel dat het voor Hem bepaald geen feest zou worden, maar nu kon Hij weer eens naar het huis van Zijn Vader, na 20 jaar! Maar het werd een bittere teleurstelling... Ingehaald als een vorst (dat was best leuk, vond 'Ie) stond Hij voor de tempel, maar wat was dat voor herrie? Hij liep het tempelplein op en keek stom-ver-baasd om Zich heen... “Ik ben hier toch wel goed? Dit is toch niet de markt?” Hij werd hoe langer hoe kwaaiër: Hij pakte een touw en zweepte al die marktlui van het plein. “Dit is het huis van Mijn Vader, een gebedsplek, geen markt! Het lijkt hier wel een rovershol!” “Waar zijn wij nou helemaal mee bezig, Jezus? Wie denk je wel dat je bent?” “Breek deze tempel maar af en in drie dagen staat 'ie weer!” Johannes 3:13-22 + parallelteksten

Twee keer boos: twee keer terecht... Kwaad zijn op iemand is niet verkeerd, maar het moet ter opbouw zijn. Kwaad worden kan tot lering zijn voor een ander, maar ook tot afbraak van jezelf: het kan leiden tot kwaad blijven, wat weer kan leiden tot bitterheid of nog erger: verbitterdheid. Daarnaast: God werd boos op Mozes, niet op Jezus. Waarom, denkt u? Simpel! Jezus was boos wegens Gods eer: die werd zwaar bezoedeld door de geldzucht van de handelaren op het plein en hun klanten: “Eigen oogst offeren? Nee, toch? Dat is mij te dierbaar! Veel te mooi! We kunnen toch wel wat kopen daar.” Offeren werd een vermoeiende plicht in plaats van God teruggeven wat al van Hem is:

‘Wijd alle eerstgeborenen aan mij; alles wat bij de Israëlieten of bij hun vee als eerste de moederschoot verlaat behoort mij toe.’ (Exodus 13:2, NBV)

Samen met God verkeren in Zijn Tempel verwordt tot economische verplichting, in plaats van een lust:

Welzalig zijn zij die in Uw huis wonen,
zij loven U voortdurend. Sela (Psalm 84:2, HSV)
een last:

6 Een zoon eert zijn vader, een dienaar zijn heer. Als ik jullie vader ben, waar is dan je eerbied voor mij; als ik jullie heer ben – zegt de HEER van de hemelse machten –, waar is dan je ontzag voor mij? Jullie, priesters, minachten mijn naam, en zeggen dan: ‘Hoezo minachten wij uw naam?’ 7 Jullie brengen verwerpelijk voedsel naar mijn tafel, en zeggen dan: ‘Hoezo hebben wij u verworpen?’ Door te beweren dat mijn altaar de moeite niet waard is! 8 Als jullie met een blind offerdier aankomen, zeggen jullie: ‘Wat geeft dat nu?’ En ook als jullie met een kreupel of ziek dier aankomen, zeggen jullie: ‘Dat geeft toch niets?’ Bied de gouverneur zo’n dier maar eens aan en zie of hij er tevreden mee is en jullie goedgezind zal blijven – zegt de HEER van de hemelse machten. 9 Zo zullen jullie God wel gunstig stemmen, zo zal hij zijn volk wel gunstig gezind zijn! Dit alles gebeurt door jullie toedoen; zou hij zijn volk dan nu goedgezind zijn? 10 Het zou beter zijn als een van jullie de tempeldeuren zou sluiten en jullie het vuur op mijn altaar niet langer zouden

aansteken, want dat is toch zinloos. Ik wijs jullie af – zegt de HEER van de hemelse machten – en de offers die jullie brengen aanvaard ik niet. 11 Van waar de zon opgaat tot waar ze ondergaat staat mijn naam bij alle volken in aanzien, overal brengt men mij reukoffers en reine offergaven. Mijn naam staat bij alle volken in aanzien – zegt de HEER van de hemelse machten –, 12 maar jullie ontwijden hem door te beweren dat mijn altaar verontreinigd mag worden, door te denken dat je er minderwaardig voedsel heen kunt brengen. 13 Jullie halen je neus op voor de dienst aan mijn altaar – zegt de HEER van de hemelse machten –, jullie zeggen: ‘Dit alles kost ons te veel moeite.’ Jullie brengen mij gestolen dieren, en kreupele en zieke dieren – zegt de HEER –, dat is wat jullie mij als offergave aanbieden, en ik moet dat aanvaarden? 14 Vervloekt de bedrieger, die de Heer een ongeschonden mannelijk dier uit zijn kudde belooft maar hem een geschonden beest offert! Ik ben een groot koning – zegt de HEER van de hemelse machten –, en alle volken zijn vervuld van ontzag voor mijn naam! (Maleachi 1:6-14, NBV)

Jezus verdedigt de eer van Zijn Vader! Extremely pissed off jaagt Hij al die Mammonaanbidders weg.

Ook Mozes was pissed, maar die uitte het verkeerd: die trok de eer naar zichzelf toe (en naar Aaron), en niet naar God, de Hoeder van het volk Israël zoals Hij al ettelijke malen had bewezen. Hij, Mozes, had Paulus niet gehoord (en hoe kon hij, tijdtechnisch, ook?) die aan de Efeziërs zei: “Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet: de zon mag niet over een opwelling van uw toorn ondergaan; en geeft den duivel geen voet.” (4:26-27, NBG51). Hij gaf den duivel zijn hand en zijn tong... Niet voor niets waarschuwt Jakobus tegen de tong:

1 Laat niet zovelen uwer leraars zijn, mijn broeders; gij weet immers, dat wij er des te strenger om geoordeeld zullen worden. 2 Want wij struikelen allen in velerlei opzicht; wie in zijn spreken niet struikelt, is een volmaakt man, in staat zelfs zijn gehele lichaam in toorn te houden. (Jakobus 3:1-2, NBG51)

Wacht u ervoor snel boos te worden! U mocht eens de ander onnodig grieven...

Een vriendelijk antwoord doet woede bedaren,
krenkende woorden wakkeren toorn aan. (Spreuken 15:1, NBV)

Wacht u ervoor nooit boos te worden! U mocht eens nalaten de ander tot bloei te brengen...

Een trage hand maakt arm,
maar de hand des vlijtigen maakt rijk. (Spreuken 10:4, NBG51)

19 Geliefde broeders en zusters, onthoud dit goed: ieder mens moet zich haasten om te luisteren, maar traag zijn om te spreken, traag ook in het kwaad worden. 20 Want de woede van een mens brengt niets voort dat in Gods ogen rechtvaardig is. 21 Wees daarom zachtmoedig en leg alle verdorvenheid en elk denkbaar wangedrag af. En aanvaard zo de boodschap die in u is geplant en die u kan redden. (...) 26 Wie meent dat hij God dient, terwijl hij zijn tong niet kan beteugelen, zit op een dwaalspoor, en heel zijn godsdienst is vergeefse moeite. 27 Voor God, de Vader, is alleen dit reine, zuivere godsdienst: weduwen en wezen bijstaan in hun nood, en je in acht nemen voor de wereld en onberispelijk blijven. (Jakobus 1:19-21, 26-27, NBV)